

modsatte Anskuelse, som efter min Formening gaar ud paa at svække Formandens Myndighed og Betydning som Thingets politiske Repræsentant. Lige vi Exempler fra andre Lande, da er Valget af en Formand i den Grad en politisk Akt, at det ofte har viist sig at være et Kabinetsspørgsmaal. Har en Regjering ikke faaet en Formand valgt, som deler dens politiske Opfattelse, saa har den betragtet det som et Spørgsmaal af en saadan Natur, at det strax har foranlediget Ministeriets Afgang. Har der nu ligget heri, at Ministeriet tvivler om, at den valgte Mand ikke kunde lede Forhandlingerne upartist og ikke skulde være velvillig imod Medlemmerne uden Hensyn til de Anskuelser, som de nære? Ingenlunde; men deri har ligget, at den valgte Mand politiske Anskuelse vidnede om Flertallets politiske Anskuelse; men det Samme, som man hævder andetsteds i politiske Forsamlinger, og som ogsaa er hævdet her tidligere, skulle vi ikke lade ubovise, fordi hvad der før var et Flertal, nu er et Mindretal. Vi skulle hævde den politiske Betydning af, at Flertallet sætter en Mand paa Formandspladsen, der ikke blot har den nødvendige Egenskab fortrinlig at kunne lede Forhandlingerne og at kunne lede dem upartist, men ogsaa har den Evne at være i politisk Forstaaelse med Flertallet og saaledes være en sand Repræsentant for Folkethinget i de forskjellige Forhold, hvori han fremtræder. Dette skulde vi gjøre til den politiske Akt at vælge en Formand, og det er derfor, at jeg siger, at, for altid at være sikker paa, at der er en saadan Forstaaelse mellem Thinget og Formanden, ere gjentagne Valg en Nødvendighed eller i alt Fald Muligheden af gjentagne Valg, som kunde ske ved, at ethvert enkelt Medlem forlangte det, saaledes som jeg før bemærkede. Det er en Betragtning, som jeg fremdeles vil hævde. Naar det ærede Medlem sagde, at vi ikke havde kalkulatoriske Summer til usforudsete Udgifter, og at den Fremgangsmaade ikke var brugt, saa siger jeg, at vi have Summer til usforudsete Udgifter, som kunne anvendes efter Bedkommendes Skjøn, der ere langt betydeligere end de Summer, der her er Tale om, og vi have dernæst ogsaa kalkulatoriske Summer til Udgifter, som vel kaldes forudsete, men med Hensyn til hvis Omfang der ingen Forudseen er, og, som det ogsaa har viist sig, ere løbne op til det Dobbelte, ja Tre dobbelte af det Bevilgede. Det er ikke vanskeligt at paavise Exempler i den Retning, som ikke have generet de ærede Herrers Nerver.

Minestad: Jeg slaar fast, at det ærede Medlem har selv erkjendt, hvad vi for Resten ikke behøvede hans Erkjendelse for, da det er vitterligt for os alle, at der ikke paa Finantsloven findes kalkulatoriske Poster til usforudsete Udgifter. Om der end undertiden kan findes bevilget Noget for usforudsete Udgifter, og om der end paa forskjellige

Punkter, hvad der følger af Sagens Natur, kan være kalkulatoriske Poster, er der ikke saadanne kalkulatoriske Poster til usforudsete Udgifter. Hvad i Ørigt det ærede Medlem yttrede, var i det Væsentlige en Gjentagelse af, hvad han tidligere har sagt. Jeg maa bemærke overfor ham, at naar han tror, at Forslaget under Nr. 2 gaar ud paa at svække Thingets Formands Betydning, maa jeg derimod hævde, at det efter min Formening netop gaar ud paa at styrke Thingets Formands Betydning; thi det er jo ganske indlysende, at Thingets Formand i og for sig har en ganske anden Betydning ved at staa saaledes selvstændig og ikke være underkastet Gjenvalg hver 4de Uge, og at han navnlig ogsaa maa fremtræde overfor Omverdenen som langt mere betydelig, naar han er Thingets Formand, end naar han er Thingets Formand i 4 Uger.

Berg: Ja, der ere vore forskjellige Opfattelser. Det ærede Medlem mener, at den har mest Betydning, der formelt kan repræsentere Noget, han ikke reelt repræsenterer, altsaa naar en Formand repræsenterer Thinget, uden at han i det Dieblit, han gjør det, staar i Overensstemmelse med Thinget. Det ærede Medlem holder ligeledes paa, at de Regjeringer ere stærkest, der mangle den fornødne Tillid, ligesom Formænd have størst Betydning, naar de savne den fornødne Tillid. Det er som sagt Forskjellen mellem det ærede Medlem og mig. Jeg tror, at, ligesom Ministerier saaledes ogsaa Thingets Formand kunne trænge til af og til at faae en Godkjendelse af, at det fornødne Tillidsforhold er tilstede, og kun da ere de stærke. Det ærede Medlem sagde, at jeg har erkjendt Dette eller Hint med Hensyn til Finantsloven; jeg har ikke erkjendt Dette eller Hint, men kun nævnt forskellige Poster paa Finantsloven som Exempel paa Summer, hvorover man giver underordnede Embedsmænd Raadighed, og her er dog Talen om noget Andet, om Anvendelse af Beløb, som slet ikke vedkomme Ministerierne.

Minestad: Maa jeg dertil bemærke, at jeg selvfølgelig ikke har sagt, at Formanden var stærkest, naar han savnede Thingets Tillid.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Formanden: Da denne Sags Behandling foretages efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling, anser jeg ved Afstemningen Forslagets enkelte Numre som svarende til Lovforslagsparagrafer og skal lade Afstemning foretage i Overensstemmelse dermed.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorved:

1) Ændringsforslag under Nr. 1 af Bille: Til Forslagets 1ste Nr.: